

ETİ KARINCA SAHİBİ

ETİMESGUT REHBERLİK VE ARAŞTIRMA

MERKEZİ ADINA

Emine SAYAN

YAYIN İNCELEME KURULU

Evran ÇİÇEK

Gülfem ÇETİNKAYA

Aysun KARADAĞ

Özlem MARAKLI

Orhan Gazi ÖNAL

Emel TANRISEVEN

EDİTÖR

Sevgi BAL

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Sema TÜRKAY

KAPAK TASARIMI

İsmail KAYMAK

KAPAK FOTOĞRAFI

Orhan Gazi ÖNAL

Yazışma Adresi

ETİMESGUT REHBERLİK ARAŞTIRMA

MERKEZİ MÜDÜRLÜĞÜ

ETİLER MAH.1444.SOK. NO:1

Etimesgut/ANKARA

ISSN:2149-2859

Yaşamın hızlıca akıp
gittiği, birdenbire
mevsimlerin değiştiği
daha şimdi yazdayız
derken kışa girdiğimiz
şu günlerde yine güzel
yazılarla
karşınızdayız. Bir
öğrenme disiplini
içinde hazırladığımız
ETİ KARINCA' mızın
6.sayısında emeği
geçen
arkadaşlarımıza çok
teşekkür eder,
yazılarının devamını
bekleriz. Hayatınızın
okudukça daha
anlamlı ve değerli
olması dileğiyle; hep
okuma halinde
sevgiyle kalın.
Saygılarımla...

Sevgi BAL

İÇİNDEKİLER

<i>Kara Mizah Türünün Güncel Karakteri: REHBER ÖĞRETMEN!</i>	3
<i>EVDE OLUMLU DİSİPLİN</i>	8
<i>SESLERE YOLCULUK</i>	12
<i>TÜRKİYE'DE ÖĞRETMEN OLMAK</i>	15
<i>ÇINARIN GÖLGESİNDE</i>	19
<i>YAŞAM ÇÖZÜM ÜRETEBİLMEKTİR !</i>	21
<i>KÜÇÜK PRENS'TEN HAYAT DERSLERİ</i>	23
<i>AKVARYUM</i>	29
<i>KİTAP TANITIMI (KAFKA "Sevgili Milena'ya Mektuplar")</i>	31
<i>FİLM ZAMANI (BLACK)</i>	32

Kara Mizah Türünün Güncel Karakteri: REHBER ÖĞRETMEN!

Çoban Yıldızı

(Aşağıda anlatılanlar, gerçek yaşam olaylarından esinlenilerek hayali bir kurgu ile bir rehber öğretmenin 'hatta ulaşabildiği ölçüde birçok rehber öğretmenin' yaşadığı sorunların küçük bir parçasını dillendirmek üzere kaleme alınmıştır.)

Üniversiteden akademik, pratik, objektif ve gittiği staj programları ile yaşantısal donanımlarla mezun olmuş genç psikolojik danışman, bir eğitim kurumunda (bu eğitim kurumu ilköğretim, ortaokul, lise ya da okulöncesi kurumu olabilir) çalışmaya başlar. Aldığı bunca eğitimden sonra çalışacağı kurum için zihninden onlarcası geçen hayaller kurmaktadır.

İşe başladığı ilk gün çalıştığı kurumdaki idarecilerle “sabah günaydını” mahiyetinde yapılan ilk sohbet, hayırlı olsunlar, tebrikler arasına sıkıştırılmış “sizden beklentimiz” mesajlarıyla, kendi zihinlerinde oturtmaya çalıştıkları rehber öğretmen kimdir, sorusunun açıklamalarıyla geçer (Oysaki yıllardır, okullarda rehber öğretmen kimdir, sorusunun cevabı artık zihinlerde oturmuş olmasını beklediğimiz bir sorudur). Bu mesajlar ilk başlarda hiçbir zaman açık ve direkt cümlelerle ifade edilmez. “Bir rehber öğretmen okul için çok önemlidir,” cümlesi ile başlayıp, “Bir idarecinin en büyük yardımcısıdır, hatta yeri geldiğinde okulda bir idareci gibidir,” cümleleri ile devam eder.

Çalışacağı kurumdaki ilk iş gününde idareciler ile girdiği “sabah günaydını” mahiyetinde geçen bu sohbet, okullarda kimliği ve statüsü hala tanımlanamamış bizim rehber öğretmen için de kendini bir ifade ortamı yaratır. Akademik, pratik, objektif ve yaşantısal donanımlarla mezun olmuş rehber öğretmenimiz için kendini her ortamda yeniden yeniden anlatmaya çalışması ve bıkmadan usanmadan tanımlaması öğretilmiştir. Tüm bu öğretilere rağmen her bir rehber öğretmenin iş yaşantısı ise kendini tanımlayamadığı çaresizlik yaşantılarıyla doludur. Ama bizim rehber öğretmenimiz yeni mezun olmuştur ve iş yaşantısında ilk günüdür.

Dolayısıyla zihni “tabula rasa” gibi parlayan rehber öğretmenimiz, okulun idarecisi ile olan bu sohbet ortamında da, okulda rehber öğretmen kimdir, sorusunu olabildiğince tanımlamaya çalışır. Bu sırada

bulunduğu idarecinin odasına durmadan birileri girmekte, telefonları hiç susmamakta, idareci de sürekli birilerini aramaya çalışmaktadır. Dolayısıyla kendini tanımlamaya çalışan rehber öğretmenin durmadan sözü kesilmekte, çoğu zaman başladığı cümlelerin sonunu getiremediği gibi bazenleri kendisi de başladığı cümleyi unutmakta, hatta başladığı cümleyle alakası olmayan bir konuşmanın ortasında kendisini bulabilmektedir.

Çalışacağı ilk iş günü, bir idarecinin odasında kendisini tanımlamaya çalışan rehber öğretmenin, müthiş bir zihin karmaşasının ortasında kendisini bulduğunda, şöyle bir silkelenir. Anlar ki bu konuşma “bugün” bir yere varamayacak (Sonradan da o “bugün” lerin her gün olduğunu acı tecrübelerle tekrar tekrar öğrenecek...). Odadan çıkmak üzere ayağa kalktığı anda ağzından çıkan, “Görüşmek üzere,” ifadesini karşısındaki idareciye yöneltmiştir. Ancak odadaki iletişim karmaşasından kullandığı bu sözcüğün nereye gittiğini anlamayarak

şaşkın ifadelerle kendisini odadan dışarı atar.

Bir sonraki durak ise öğretmenler odasıdır. Öğretmenler odasına ilk geldiğinde odada oturan birkaç öğretmenin kendi arasında geçen sohbetine tanık olur.

Yemek tarifleri ve çocuklarının hastalıklarına kendilerini öylesine kaptırmış olan öğretmenler, odaya yeni birinin girdiğini fark etmezler bile. Bizim yeni öğretmenimiz şöyle bir öksürerek ve “Günaydın,” diyerek sohbet etmekte olan gruba doğru yaklaşır ve kendini tanıtır. Çoğu zaman tebrikler ve hayırlı olsunlar gibi tek cümlelik, hatta tek kelimelik ve zoraki çıkmış, “Hoş geldiniz,” sözcüğünün ardından yemek ve çocuk hastalıkları sohbetine kalınan yerden bütün heyecanı ile devam edilir.

Öğretmenler odasında bu gruba yakın bir yere konumlanarak işinin ilk günü heyecanını yaşayan rehber öğretmenin, kendisiyle hiç ilgilenmeyen grubu dinlerken bir taraftan da, “Ben şimdi burada ne yapıyorum ki?” sorusunu kendisine sormaktan da geri duramaz. Bu sırada zil çalar ve odanın içi birçok öğretmenle dolar. Kimisi ona ilgi duyar, “Hoş geldiniz,” diyerek elini sıkarak; kimisi onu görmezden gelir, kimisi de ona sorulan soruları uzaktan dinlemeyi tercih eder. Hoş

geldiniz, diyenlerden bazıları ise ona karşı gerçekten ilgili görünür. Nereden mezun olduğu, daha önce bir yerde çalışıp çalışmadığına ilişkin bir dolu soru sorar. Bu arada konu mutlaka, “Rehber öğretmen kimdir ve okulda ne amaçla vardır?” konulu asıl merak edilen noktaya gelir. Bu noktada okuldan yeni mezun olmuş rehber öğretmenimiz öğretmenler odası argümanlarına yabancı olduğu için elinden geldiğince akademik ve bilimsel sözcüklerle kendini tanımlamaya çalışır. O kendini tanımlamaya çalışırken odada bulunan öğretmenlerden birisi, “Canım ne yapacak işte, bir odası var, odada oturacak,” deyiverir. Bu sırada bir başkası, “ Valla dünyaya tekrar gelseydim, az daha okuyup rehber öğretmen olurum, oh ne güzel odanda öyle otur dur,” deyiverir. Çoğu zaman konuşmayı konuşanları dinlemeyi tercih eden öğretmenin bile konuya ilişkin, “En güzelini yapmışsın, iyi ki rehber öğretmen olmuşsun,” gibi engin bir görüşü olur.

O hiç konuşmayı konuşmaları dinleyen öğretmeni bile, sohbete eşlik ettirecek güce sahip olduğunun farkında olmayan rehber öğretmenin kafası, idarecilerle yaptığı konuşmanın ardından öğretmenlerin de eklenmesi ile allak bullak olur. Kendisini hiç dinlemediklerine mi şaşırırsın, kullandığı tek bir sözcüğü bile umursamadıklarına mı şaşırırsın, okulda ne iş yaptığına ilişkin kimsenin doğru bir fikri olmadığına mı şaşırırsın, bir odası olmasının öğretmenler arasında bu kadar ilgi duyulan (hatta çoğu zaman sözlerle iğnelenecek kadar) bir yön olmasına mı şaşırırsın bilemez.

Okulda çalıştığı ilk gün buna benzer birçok konuşma ile geçen rehber öğretmenin iş günü sonunda, aklında iki şey kalır. Birisi sınıfına sürekli girip çıkarak ders anlatan öğretmenin öğrencileriyle yaşadığı iş doyumunu, diğeri ise bütün gün kendini tanımlamaya çalışıyor olarak harcadığı çabaya rağmen, amacına kısmen de olsa erişememiş olmanın verdiği doyumsuzluktur.

Üniversiteden akademik, pratik, objektif ve gittiği staj programları ile yaşantısal donanımlarla mezun olmuş genç psikolojik danışmanın zihnindeki Tabula Rasa’ya o gün bir çentik atılmış olur: O çentik bir rehber öğretmenin hiç bitmeyen iş doyumsuzluğunun ve hep sürececek olan tükenmişlik sendromunun, öğrenilmiş çaresizliklerin yüz buruşturan tadıdır.

Tabii ki yaşadığı ilk gün deneyiminin ardından, kendince bazı çözümler üreterek ikinci ve sonraki günlere başlar. Bu günlerde en

önemli hedeflerinden birisi, çalışmalarını yürütebileceği bir odaya sahip olmaktır. Bunun için okuldaki idarecilerle iletişim kurmaya çalışır. Etrafı hiç boşalmayan ve bir rehber öğretmenin okulda ne yapacağı konusunda bir rehber öğretmenden çok bilgi sahibi olan idareciye bu ihtiyacı anlatmak bazen deveye hendek atlatmaktan daha zor olur. “Hele bir dur,” cümleleri ve “Canım şimdilik öğretmenler odasında,” ya da “Memurun odasında idare et!” gibi çözümlerle sallanır da sallanır. Bu sallantılar arasında zaman zaman, kendisini idarecinin yapması gereken bir işin başına çekiltilirmeye çalışırken bulur. Çünkü bir rehber öğretmenden çok rehber öğretmen konusunda bilgisi olan idareci, ısrarla kendi işlerini rehber öğretmenin yapması gerektiğini savunmaktadır. Savunmakla da kalmayıp ısrarcı, hatta psikolojik taciz boyutunda mobbingci de olmaktadır.

Tüm bu yaşantılar sadece bir oda için değil, rehber öğretmenden yardım isteyen bireylerin sorunlarının çözümünde, tüm grup ve okul çalışmalarında sürekli sürekli karşısına çıkar. Tüm bu karşılaşmalarda rehber öğretmenin zihnindeki Tabula Rasa tekrar tekrar öğrenilmiş çaresizlikler, tükenmişlik sendromu ve iş doyumsuzluğuna ilişkin çentiklerle dolup taşar.

Hasbel kader bir gün rehber öğretmen derdini anlatabildiğinde ve okulun idarecisi de bunu anlayabildiğinde sonunda bir oda bulunur. Bu oda çoğu zaman okulun en bakımsız, kimsenin uğramadığı, güneş almaz, ışık girmez bir köşesinde konumlanmıştır.

Yine de tüm bunlara rağmen bu oda, rehber öğretmen için bir başarıdır. Kendini sonunda bir idareciye anlatabildiği, bir rehber öğretmenin okul içerisinde kendisine somut bir varlık alanı yaratabildiği, mekânsal anlamda eğitim ortamında konumlanabildiği, okul içerisinde hizmet sunacağı tüm bireyler için saygı duyduğu mahremiyeti koruyabileceği, mezun olduğu üniversiteden aldığı tüm donanımları gerçekleştirebileceği yerdir orası.

Hepsinden önemlisi ise zihninde tükenmişlik sendromu, öğrenilmiş çaresizlik ve iş doyumsuzluğuna ilişkin yer edinmiş çentiklerle dolup taşmış Tabula Rasa’sına, sıra dışı bir ilk çentiğın atıldığı zamandır.

Okuldaki diğer çalışanlar için ise rehber öğretmen, eşittir oturan öğretmen tanımlamasının pekiştireci, “Bir de kapısı da kapalı duruyor, ne yapıyor ki?” ifadelerine dek gelebilen sınır tanımazlığıdır.

Okul içerisindeki tüm yaşantılarıyla kara mizah türünün güncel karakteri rehber öğretmenin bu küçük hikâyesi, aslında bir dizinin sadece ilk bölümü gibidir. Asıl olaylar ve bölümler oda sahibi olduğu bundan sonraki günlerde yaşanacaktır.

Öğrencileri odasında görüşmeye alması; öğrencilerin rehber öğretmene bakış açısı; bir gün dillerinden düşürmedikleri bir kahraman olup, bir başka gün hiç tanımayacakları “birisi” ne dönüşmesi; öğretmen-idareci-veli her kesişim kümesi için bir süper kahraman ilan edilip işler bekledikleri yönde ilerlemediğinde, “Rehber öğretmen ne işe yarar ki?” ye getirecekleri; hiçbir yaptırım gücü olmamakla birlikte tüm işlerini dil ustalığı ve iletişim becerileri ile çözmeye çalışmasıyla ve daha akıl almaz birçok yaşantısıyla bu kara mizah dizisinin bölümleri devam eder.

Elbette kara mizah türünün güncel karakteri rehber öğretmenin, rehber öğretmenlerin ve bir alan olarak rehberlik ve psikolojik danışmanın tüm olumsuzluklara rağmen çırpınışları devam edecektir. Meslek sorunu olarak tükenmişlik sendromları, öğrenilmiş çaresizlikler ve iş doyumsuzlukları yakasını bırakmasa da her bir çırpınış kendi dünyasında anlam ifade eder. Yaşadığı her sorunun farkındalığına, ağırlığına ve yarattığı tutsaklığa rağmen o çırpınışlar bir gün özgürlüğü de beraberinde getirecektir.

Buket ÇETİN
Türkkonut Yaprak Anaokulu
Rehber Öğretmeni

EVDE OLUMLU DİSİPLİN

Özgüvenli, Mutlu ve Başarılı Çocuklar

Çocuklarımızın mutlu ve başarılı olmaları her anne-babanın en büyük emelidir. Çocuğun kendisi ve çevresiyle barış içinde olması ve kendisinin değerli olduğuna inanması, başarısını da beraberinde getirir. Bu durum çocuğun gelecekteki yaşamında da onu her alanda etkileyecektir.

“Çocuğumun kendini sevgi dolu ve başarılı

hissetmesi için neler yapabilirim?” diyorsanız size bazı öneriler sunabiliriz:

Koşulsuz sevgi mesajı verin.

Çocuğunuz her ne yaparsa yapsın ona değer verdiğinizi ve onu kabul ettiğinizi bilmesini sağlayın. Çocuğunuz istemediğiniz bir davranışı yaptığında vereceğiniz mesaj “Senin bu davranışından hoşlanmasam da seni seviyorum” olmalıdır. Onu hala

sevdiğinizi göstermek ve çocuğunuzun yanlış olan davranışını düzeltmek için, onun doğru yaptığı bir davranışı görerek işe başlayabilirsiniz. Örneğin; çocuğunuz derste fazla katılımcı değil ama ödevlerini zamanında yapmaya başladı ise “Ödevlerine özen göstermeye başlaman çok güzel. Biraz da derslere katılmaya özen gösterebilirsin; çünkü ben senin kendini iyi ifade edebileceğini biliyorum” diyerek onu yüreklendirebilirsiniz.

Çocuğunuzun sorumlu olduğu davranışlarından haberdar edin.

Çocuğunuz bir arkadaşı ile ciddi bir sorun yaşadığında onun bu davranışını onaylamadığınızı uygun bir dille aktarmaya özen gösterin. Bunu yaparken “Sen çok yaramaz bir çocuk oldun”, “Gene mi arkadaşınla kavga ettin!”, “Bu kaçınıcı oldu?”, “Ne kadar ayıp!” yerine, “Sen arkadaşını rahatsız ettiğinde kendimi üzgün hissediyorum. Ona gerçekten zarar verebilirdin.” diyebilirsiniz. Buradaki mesaj, duygularınızın onun olumsuz davranışlarına yönelik olduğudur. Çocuğunuzla bundan sonra benzer bir sorun yaşadığında, nasıl davranmasının uygun olabileceğini konuşun. Böylece çocuğunuz başatma becerisi kazanmaya başlayacaktır. Çocuğunuza isteklerinizi ona

açıkça belirtmeniz, ondan ne istediğinizi anlamasını kolaylaştıracaktır.

Çocuğunuzu etkin dinleyin.

Çocukların duyguları, gözlemleri ve algıları dinlenmeye değerdir. Size bir şeyler söylemek istediğinde, gerçekten ona zaman ayıramayacaksanız ona ne zaman uygun olacağınızı söyleyin. Daha sonra konuşurken, onu duyduğunuzu ve onun ne söylemeye çalıştığını "Hımm", "Evet", "Anlıyorum" gibi kelimelerle anladığınızı ifade edin. Yaşadığı duygularını ona ifade edin. Örneğin; "Bu sende hayal kırıklığı yaratmış." Çocuğunuzun korkularını ve diğer olumsuz duygularını ciddiye alın, onları yenmesine ve kendi çözümünü bulmasına izin verin. Etkin dinleme ile, olayları çocuğunuzun gözünden görmeye çalışın ki, çocuğunuz da duygularına önem verildiğini anlasın.

Günlük değerlendirmeler yapın. Çocuklar olumsuz bir şey yaptıklarında ilgi çekmek, olumlu bir davranışta bulduklarında da onaylanmak istemektedirler. Yaptıkları, hergün olan sıradan bir şey bile olsa, bunun değerini artırmak için onay sözcükleri kullanın. Örneğin; ailece yenen bir akşam yemeğinde ya da yatmadan önce

herkesin o gün başardıkları, öğrendikleri veya hissettikleri güzel şeyleri paylaşmaları için fırsat sağlanabilir. Burada olumlu davranışlar ve başarılar onaylanabilir. Çocuğunuzun odasına, banyodaki aynaya, ayakkabısının içine başarılarını öven sözcükler yazabilirsiniz.

Çocuğunuzun özel eşyalarına saygı gösterin.

Anne-babalar, sıklıkla çocuklarının oyuncaklarının, kitaplarının hatta odalarının kontrolünü elde tutmaya çalışırlar. Örneğin; eskidiğini düşünerek çocuklarının bir eşyasının atılmasına ona sormadan karar verebilirsiniz. Ancak bu, çocuğunuzun kendini yetersiz hissetmesine yol açabilir. Bu nedenle onunla ilgili bir karar vermeden önce çocuğunuza sormanız onun kendisine olan güvenini daha da artıracaktır. Tabii her zaman çocuğunuzla aynı görüşte olmayabilirsiniz. Ama ona neden, onun görüşünden farklı bir karara vardığının sebeplerini açıklarsanız, düşüncelerinizi kolaylıkla anlayabilecektir.

Çocuğunuzun yeteneklerini ve başarılarını kabul edin. Çocuklara kendi yeteneklerini keşfetmeleri için fırsatlar verilmelidir. Ne kadar küçük olursa olsun, çocuğun her

başarısı kabul edilmeli ve ona başarılı olacağı şeyler bulunmalıdır. Çocuğunuz “Yapamıyorum, beceremiyorum” diyebilir. Onun için ebeveyn olarak, “Yapamayacağını düşündüğünü biliyorum, ama seninle aynı görüşte değilim, biraz gayret edersen yapabilirsin” diyebilirsiniz. Daha önceki başarılarını hatırlatılabilirsiniz. Ayrıca onlardan bazı şeyleri size de öğretmelerini isteyebilirsiniz. Yeni bir bilgisayar oyunu oynamayı öğretmesi istenebilir, bu da çocuğa kendini yetenekli hissetmesini sağlar. Çocuğunuzun çabalarını desteklemeye özen gösterin. Örneğin; matematikte yeterli değil, fakat ödevlerine özen gösteriyor veya sizden yardım istiyorsa, onun çabaları dikkate alınmalıdır. Çocuğunuzun farkında olmadığı yeteneklerini keşfederseniz onu mutlaka yönlendirin.

Çelişkili mesajlar vermekten sakının, verdiğiniz sözleri mutlaka tutun.

Çelişkili mesajlar, ailelerin sözleriyle başka, davranışlarıyla başka bir şeyi ifade ettiğinde ortaya çıkar. Öncelikle çocuğa karşı dürüst olunmalıdır. Kızgınsanız, kızgın olmadığınızı söylemeyin; çünkü

çocuğunuz buna inanmayacaktır. İsteklerinizin ve kurallarınızı açık olması, ne hissettiğinizi ya da ne düşündüğünüzü ona söylemeniz önemlidir. Sözlerinizle beden dilinizin birbirine uymasına dikkat etmelisiniz; çünkü çocuklarınız sizi model alırlar.

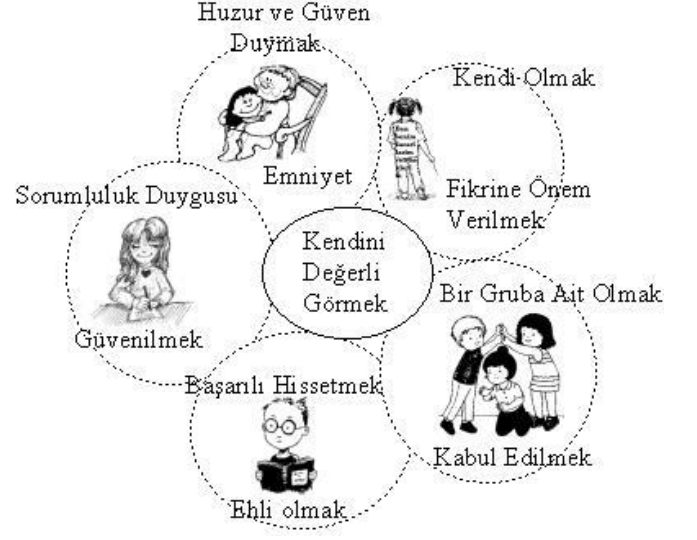
Duygularınızı çocuğunuzla paylaşın.

Anne ve babalar, çocuklarıyla duygularını paylaştıklarında, onları kendi deneyimlerini ve duygularını kabul etmeye cesaretlendirmiş olurlar. Çocuklar, anne ve babalarının anılarını, eğlendikleri ve korktukları anları, nasıl karşılaştıklarını, çocukları olmasının nasıl bir şey olduğunu hikaye şekline getirdiklerinde anne ve babalarını daha yakından tanıyacaklardır. Çocuklar aile hikayelerini dinlemekten, aileleri ile paylaşımında bulunmaktan keyif alırlar.

Duygusal zekası yüksek çocuklar yetiştirmek, çocuklara ne öğütlediğinize ya da ne öğrettiğinize bağlı değildir, onlarla nasıl ilişki içinde olduğunuzla ilgilidir. Sonuç olarak; çocuklarınızın

duygularının farkına varmak, yaşadıkları olumsuz duyguları dinlemek, çocuğunuza duygularını ifade edebilmeleri için yardımcı olmak, onların yaşadıkları olaylar karşısında problem çözebilmelerine ve nasıl davranmaları gerektiğine yardımcı olmak önemlidir. Unutmayın ki çocuğunuzun bugünkü yaşantısı onun gelecekteki hayatına yansıyan geçmişini oluşturacaktır!

Özgür Emir BAYDAN
Mustafa Kemal Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi
Rehber Öğretmeni

SESLERE YOLCULUK

Emily Perl Kingsley'in meşhur "Hollanda'ya Hoşgeldiniz" yazısı aslında engelli çocuğa sahip olan ebeveynlerin özbeöz kendi hikayesidir. Bütün planlarınız "normal" üzerinedir. Yani İtalya'ya gitmek içindir. Ancak biz Hollanda'ya gelenlerin kendisine ait alt hikayeleri vardır. Bizimkisi kelimelere dökülünce...

Hamile olduğumu öğrendiğimizde eşimle birlikte çok mutlu olduk. Bir bebek sahibi olmayı ikimizde çok istiyorduk. Her anne-baba gibi bizim temennimiz de çocuğumuzun sağlıklı olmasıydı.

Hamilelik süresi boyunca eşimle bir şeylerin ters gittiğini zaman zaman anlıyorduk. Oğlum ona müzik dinlettiğimizde, onunla konuştuğumuzda hareket etmiyor, tepki vermiyordu. Kontrollerde doktorumuz her şeyin yolunda gittiğini dile getiriyordu. Fakat özellikle işitmenin 24. haftadan sonra büyük bir oranda tamamlanması ve oğlumuzun sese tepki vermemesi bizi birbirimize bile söyleyemediğimiz bir şüpheye götürüyordu. Tabii ki hamilelik sürecinde böyle bir kuşku yerine çok küçük olması sebebiyle olumlu düşünmeye meylettik.

Hamilelik süreci bitti ve bir tanem, meleğim, canım oğlum, Ali'm dünyaya geldi. Ali doğduğunda dünyalar benim oldu. O kadar masum, o kadar güzeldi ki... Ali'yi ilk gördüğümde yaşadığım duyguları, huzuru, mutluluğu anlatmak imkansız. Anne olmak dünyanın en güzel duygusu galiba.

Odyometrist yenidoğan işitme testini uygulamak için odamıza geldiğinde bizim de Hollanda'ya yolculuğumuz başlamış oldu. Ali yenidoğan işitme testinden geçemedi. Odyometrist Ali'nin sezeryan ile dünyaya geldiği için kulaklarında sıvı kalabileceğini, bundan dolayı testi geçememiş olabileceğini belirtti. Odyometrist şimdilik canımızı sıkacak bir durumun olmadığını söyleyerek, testin yeniden uygulanması için iki hafta sonraya randevu verdi. Açıkçası anne olmanın verdiği mutlulukla bu durumu önemsemedim. Belki de farkında olmadan çıkabilecek ihtimali düşünmemeye çalışıyordum.

Test ikinci kez uygulandığında sonuç yine olumsuz çıktı. O anda eşimle içimize kurt düştü. Eşimin ve benim akrabalarımın işitme yetersizliği olan yakınlarımız vardı. Ali'de de işitme yetersizliği olması ihtimali giderek kuvvetleniyordu. Bu düşünce tam teşhis konulana

kadar eşimle içimizi kemirdi. Her test sonucunda yıkıma uğruyorduk. Ali üç buçuk aylık olduğunda tam teşhis konuldu. Oğlumda ileri derecede işitme kaybı çıktı. Eşimle dünyalar başımıza yıkıldı. Oğlum işitme cihazı kullanmaya başladı.

O kadar değişik bir durumdu ki yaşadığımız: bir taraftan üzüntümüzü yaşamak, içimizden hiçbir şey yapmamak gelirken; diğer yandan da oğlumuzun iyi bir şekilde duyup, konuşması için kendimizi bırakmayıp onunla olabildiğince konuşmamız, oyunlar oynamamız gerekiyordu. Aile eğitimleri almaya, Ali ile sürekli ilgilenmeye ve onunla oyunlar oynamaya başladık. Ali bir süre sonra seslere tepki vermeye başladı. Acaba anne dediğini duyabilecek miyim derken ilk kelimesi “anne” oldu. Benim canım oğlum, meleğim bana “anne” demişti. Dünyalar benim oldu. İkinci kelimesi ise “mama” oldu.

Oğlum işitme cihazı ile çok fayda sağlayamayacağı için bir yaşında

koklear implant ameliyatı oldu. Ameliyat öncesi küçücük bir bebeği ameliyathane ortamına sokma düşüncesi duygusal olarak çok yıpratıcıydı. Ancak hem doktorlar hem de bu süreçten geçmiş insanları gördükçe fikrimiz değişti. Ayrıca ne kadar erken o kadar fayda kriteri de kararımızda çok etkili oldu. 0-4 yaş dil edinimi için oldukça önemli bir zaman. Geçen her yıl dil kazanımında zorluklara sebep olabilmekte.

Ameliyattan sonra oğlum daha iyi duymaya ve tepki vermeye başladı. Bu arada yeni kelimeler çıkmaya devam etti. Ondaki olumlu gelişmeleri görmek bizi hem mutlu etti hem de rahatlamamızı sağladı.

Oğlum şu an bir buçuk yaşında. Eğitim odyoloğumuz her şeyin yolunda gittiğini ve çok iyi ilerlediğimizi söylüyor. Oğlumun eğitimlerden daha iyi yararlanabilmesi için tayinimizi Ankara'ya istedik. Şu anda her şey iyi gidiyor. Eşimle birlikte anne-baba olmanın tadını çıkıyoruz. Emily Perl Kingsley'in yazısında söylediği gibi Hollanda'nın çok özel ve harika özelliklerini değerlendirip, keyfine varıyoruz.

Anne-baba olarak tabii ki bu durumun başımıza gelmesini istemezdik. Her anne-baba çocuğu için en iyisini ister. Zor zamanlardan geçtik ama inanıyorum ki bundan sonrası güzel olacak. Yenidoğan işitme testi ile durumu erken fark edebildiğimiz ve koklear implant gibi bir mucize olduğu için çok şanslı olduğumuzu düşünüyorum. Biliyorum

ki oğlum çok güzel konuşacak, başarılı ve kendini seven bir ocuk olacak. Bundan hiç şp hem yok. Çünkü oğlum oldukça akıllı, mutlu ve dünyalar tatlısı bir ocuk. Onu çok seven anne ve babası var. Bir de her daim bize destek olan anneannemizi de unutmamak lazım. Ayrıca Ali gibi işitme yetersizliği olup çok güzel konuşan, derslerinde çok başarılı olan, hatta piyano alan çocukları biliyorum. Kısacası önümüzde çok güzel örnekler var. Dediđim gibi anne olmak çok güzel bir duygu ve ben anne olmanın tadını çıkartıyorum. Bütün anne-babalara da bunu tavsiye ediyorum.

Çocuklarımız engelli doğabilir, başarısız olabilirler, hata yapabilirler... Bizlere düşen onların her durumda yanlarında olmak.

İyi ki varsın canım oğlum.

İyi ki senin annenim.

İyi ki beni anneliđe semiřsin.

Seni çok ama çok seviyorum.

Emel TANRISEVEN
Etimesgut RAM RPDH Bölümü

TÜRKİYE'DE ÖĞRETMEN OLMAK...

NİSA GÖKDEN KAYA

Eğitimde fırsat eşitsizliğinin günden güne daha da büyüdüğü, sadece bölgeler arasında değil, aynı şehrin farklı semtleri arasında bile eğitim kalitesi bakımından uçurumlar kadar fark olduğu ve maalesef maddi imkândan yoksun vatandaşların kaliteli bir eğitimden yararlanma olasılığının giderek düştüğü ülkemizde öğretmen olmak ne demek? Üniversiteden mezun olduktan sonra, atanmak için onlarca sınava girip Anadolu'nun bir köşesine atanan idealist genç öğretmenler ne gibi sorunlarla karşı karşıya kalıyor acaba?

Üniversitede okurken öğrendiklerini, öğrencilerine aktarabilmek için sabırsızlanan genç öğretmenler, atandıkları okullarda yetersiz koşullar, idealizmini çoktan kaybetmiş meslektaşlar, eğitime inanmayan veliler ve hayatın zorluklarıyla erken yaşta tanışmaktan dolayı ders çalışmaya ve ödev yapmaya imkân bulamayan öğrencilerle baş başa kaldıklarında neler yaşıyorlardır kim bilir? Özverili çalışmalarının karşılığında aldıkları ücret gerçekten yeterli mi? Hatta şu günlerde gündemde olan “proje okullar”da görev süreleri dolduğu! için, apar topar görev yerleri değiştirilen, yapılan itirazlara mantıklı bir açıklama yapılmadan ve motivasyonlarının düşmesi hiç önemslenilmeyen tecrübeli ve başarılı öğretmenlerimiz... Öğretmenlerimizin bu sorunlarla mücadele edebilmesi için, onlara nasıl bir destek verilmeli? Artık dünyanın öteki ucuyla bile rahatça iletişim kurabildiğimiz günümüz dünyasında, “gelişmiş ülkeler bu sorunları nasıl çözmüşler?” sorusunu sormamak olmaz.

Türkiye'nin dünyada eğitim açısından ne durumda olduğunu gösteren ölçütlerden biri olan Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Programı (PISA), 2000 yılından beri, üç yılda bir düzenlenen ve 15 yaş grubu öğrencilerin matematik, fen bilimleri ve okuma becerileri alanlarında edindikleri bilgi ve becerileri gerçek ortamla ilişkilendirebilme yeteneğini ölçen bir tarama araştırmasıdır. Hem 2003, hem 2006 PISA sonuçlarına göre Türkiye sondan ikinci sırada yer alırken Finlandiya birinci olmuştur. Finlandiya'nın elde ettiği bu başarının altında yatan nedenler 1) öğretmen yetiştirme programı, 2) geleneksel okul yaşamı, 3) kültürel olarak öğretmenlik mesleğine bakış ve 4) hizmet içi öğretmen eğitimi olarak ifade edilmektedir (Malaty, Sahlberg ve Simola'dan aktaran Eraslan, 2009). Finlandiya'da 1970'li ve 1980'li yıllarda sıkı bir devlet kontrolü, sıkı sıkıya bağlı olunması gereken bir müfredat programı varken bunun yanlışlığını görüp 90'lardan itibaren Finlandiya tamamen öğretmenlerin son derece yüksek standartlarda eğitilmesi gerektiğine hükmediyor. Öğretmenlik mesleğinin toplumda çok saygın bir konuma gelmesi, hem kaliteli bir eğitim, hem öğretmenin maddi olarak emeğinin karşılığını alabilmesi, hem de sahip olduğu yetkilerle mümkün oluyor.

Finlandiya'da eğitimde devlet kontrolü tamamen kalkıp, öğrencilerinin durumundan, eğitimlerinden, müfredattan tamamen okulların sorumlu olması gerektiğine karar verildikten sonra eğitimde başarı artıyor. Merkezi bir yönetimin getirdiği bölgesel sıkıntılar, sorumluluk o bölgenin öğretmenlerine verilerek aşıyor. Bu sayede her öğrencinin içinde bulunduğu koşullardan bağımsız olarak, eşit bir eğitim görmesi sağlanıyor.

Öğretmenliğin çok saygın bir meslek olduğu Finlandiya'da, öğretmen yetiştirme programı kadar, hizmet içi eğitimin de bu başarıya katkısı yadsınamaz. Finlandiya'da öğretmenler en az yüksek lisans derecesine sahip

olmasına rağmen hizmet içi eğitim yoluyla kendilerini yenileme ve geliştirmeye çalışırken, Türkiye’de öğretmenlerin hizmet içi eğitimine gereken önem verilmemektedir (Eraslan, 2009). Sonuç olarak, Finlandiya öğretmen eğitim sistemi, tamamen bağımsız, sorumluluk sahibi, öğretmeye ve öğrenmeye aç, kendi kontrolünü kendi yapan ve hazırladığı müfredat ile araştırmacı, düşünen bireyler yetiştirmeye yönelik çalışan öğretmenler yetiştirmek için işliyor.

Gelelim 2009 yılı PISA sınavlarında okuma ve matematikte birinci, fen bilimlerinde ise Finlandiya ve Japonya’nın ardından, Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD) ülkeleri arasında üçüncü sırayı almış olan Güney Kore’ye. Geçen yarım yüzyıl boyunca, Güney Kore, hem eğitim hem de ekonomik ilerleme alanında esaslı hamleler yaptı (Bozkurt, 2014). Ülke ekonomisi 1950’lerde, Asya ve Afrika’daki birçok gelişmekte olan ülkenin düzeyindeyken, bugün dünyanın en büyük 20 ekonomisi arasında yer alıyor. Eğitim alanında da en başarılı ülkeler arasında bulunan Güney Kore, kişi başına düşen Gayri Safi Millî Hasıla (GSMH) bakımından İtalya ve İspanya’nın düzeyine ulaşmış durumdadır. Ekonomik büyüklüğü içindeki payı bakımından, Güney Kore eğitime diğer birçok ülkeden daha fazla harcama yapmaktadır. Örneğin 2008 yılında, ülke GSMH’sinin yüzde 7.6’sı eğitim yatırımlarına ayrılmıştı - bu oran, OECD ülkeleri içinde, İzlanda’dan sonraki en yüksek oran olup, yüzde 5.9 olan OECD ortalamasının da oldukça üzerindedir (<http://pisa.meb.gov.tr>). Bu sonuç da bize eğitime ayrılan maddi kaynakların başarıya katkısını göstermektedir.

2003 ve 2009 PISA sonuçları karşılaştırıldığında ülkemizin az da olsa gelişme gösterdiği görülmüştür. Türkiye’nin 2009 PISA sonuçlarında gösterdiği sınırlı iyileşmede eğitim sistemimizdeki bazı yeni uygulamaların

etkisi izlenmektedir. Ancak bunların Türkiye'nin puanını bir bütün olarak yükselterek daha ileri bir düzeye yükseltme konusunda başarılı olamadığı söylenebilir (Özenç ve Arslanhan, 2010). Sonuç olarak Türkiye'nin dünya sıralamasında daha üst sıralara çıkabilmesi için eğitim öğretim ihtiyaçları doğrultusunda etkili eğitim politikalarının geliştirilmesine ve daha kapsamlı bir eğitim reformuna ihtiyacı bulunduğu anlaşılmaktadır (Çelen, Çelik ve Seferoğlu, 2011). PISA sonuçlarında belirgin değişikliklerin elde edilebilmesi için eğitimdeki niceliksel değişiklikleri niteliksel değişikliklerin takip etmesi gerektiği görülmektedir. Özetle söylemek gerekirse, eğitimde başarının yükselmesi, öğretmenlerimize verilen değerin artmasıyla mümkün olacaktır.

KAYNAKÇA

- Bozkurt, Ü. (2014). PISA 2000'den PISA 2009'a Güney Kore'de Okuma Becerisinin Gelişimi, *Eğitim ve Bilim*, 39 (173), 140-154.
- Çelen, F. K., Çelik, A. ve Seferoğlu, S. S. (2011). Türk eğitim sistemi ve PISA sonuçları. XIII. Akademik Bilişim Konferansı (AB11), 2-4 Şubat 2011, İnönü Üniversitesi, Malatya.
- Eraslan, A. (2009). Finlandiya'nın PISA'daki başarısının nedenleri: Türkiye için alınacak dersler. *Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi*, 3 (2), 238-248.
- <http://pisa.meb.gov.tr>
- Özenç, B. ve Arslanhan, S. (2010). *PISA 2009 sonuçlarına ilişkin bir değerlendirme*. Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı.

Nisa Gökden KAYA
Nasreddin Hoca İlkokulu Rehber Öğretmeni
Gazi Üniversitesi Özel Eğitim Bölümü Doktora Öğrencisi

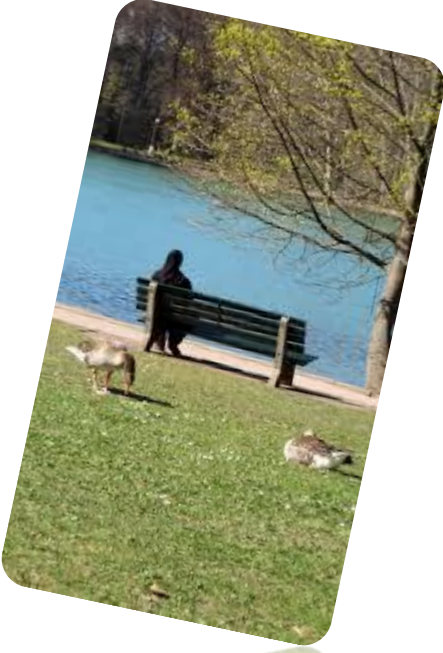
ÇINARIN GÖLGESİNDE

Yalnız kalmayı çok severim hele de tarihi bir yerde, doğada bir yerde ya da insanı tanımadığı bilmediği dünyaları hayal etmesini sağlayan herhangi bir yerde. İşte o zamanlarda kendimi çok iyi hissederim düşünmenin, hayal etmenin verdiği güzel duygularla... İnsan böyle ortamlar için her zaman fırsat yaratamıyor. Bu hafta sonu öyle bir fırsat yakaladım Bursa'da akraba ziyaretine gitmişken. Bilirsiniz bir başka şehre gittiğinizde size şehrin güzel yerlerini gezdirmek, en güzel lezzetlerini tattırmak ister misafir olarak gittiğiniz insanlar. Bizim de bahtımıza ULU ÇINAR çıktı. Daha doğrusu gittiğimiz çok yer arasından Ulu Çınar kalbimi, beynimi, düşüncelerimi fethetti. Çınarla karşılaştığınızda zaten muhteşem görüntüsü sizi kendinizden alıyor, büyülüyor ve kendisine hayran bırakıyor. Ben çok yaş almış insanlara bakarken de hep aynı duyguları hissederim. İçinizde dünyanın tümüne yetecek kadar sevgi ve şefkat duygunuz olduğunun farkına varıyorsunuz. O

anda dünyadaki tüm kötülüklerin yok olduğunu ve Ondan muhteşem bir şey olamayacağını düşünüyorsunuz. 610 yıl dile kolay!!! “Neler görmüş geçirmiştir” tıpkı bir insan gibi diye geçiyor aklınızdan bir insanın ömrünün o kadar uzun olamayacağını bilseniz de. Kaç ağacı içinde barındıracak kadar büyük kolları, dalları, heybeti... Artık kendi kollarını bile taşıyamayacak kadar yorgun ama ayakta. Belli ki yüzyılların rüzgarları, yağmurları, karları, fırtınaları onu büyütürken aynı

zamanda dallarında yaralar açmış, hasarlar bırakmış. Her kabuğunda hangi olayların izi var kim bilebilir? Gövdesi sağlam ve dimdik ayakta ama dalların desteğe ihtiyacı var. İnsanlar, dallarını taşıyabilmesi için demirden yapılmış direk kollarla desteklemişler Ulu Çınar'ı. Onun tarihe olan tanıklıktan, bilgeliğinden yararlanamıyoruz sözel olarak ama muhteşem görüntüsünden bunu görebiliyor ve hissedebiliyoruz. Bilge, yaş almış insanlar da öyle değil midir? Yaşadıkları onca yılın ardında yaşanmışlıkları, deneyimleri, kazanımları, hayata daha hoşgörülü bakış açılarının yanı sıra fiziksel ve sosyal destek ihtiyacı... Yaş almış insanların fiziksel ve sosyal desteği olabiliriz tıpkı Ulu Çınar'ın dallarını demir direk kollarla desteklediğimiz gibi daha uzun yüzyıllar ayakta dursun, daha uzun yüzyıllar muhteşemliğiyle var olmaya devam etsin ve daha uzun yüzyıllar biz gölgesinde huzuru bulalım diye. Yaş almış bilge insanların da onların ihtiyacı doğrultusunda yanlarında olabiliriz fiziksel ve sosyal destek olarak daha uzun yıllar onların hayat deneyimleri ve

kazanımlarından, hoşgörülü bakış açılarından, tarihe olan tanıklıklarından, kısacası gölgelerinden yararlanabilmek için.

İşte böyle şeyler düşündüm, hissettim Ulu Çınar'ın gölgesinde. O günden beri gerçekten içim huzur dolu. Kendimi kötü hissettiğimde Çınar'ı düşüneneğim ve Bursa'ya her yolum düştüğünde gidip gölgesinde çayımı yudumlayacağım. Yolunuz Bursa'ya düştüğünde lütfen Anıt Ağaç Ulu Çınar'ı ziyaret etmeden oradan ayrılmayın bakalım kendinizi nasıl hissedeceksiniz. Bir de yakınlarındaki yaş almış insanlardan fiziksel ve sosyal desteğinizi esirgemeyin. Çünkü insanlar da çınar ağaçları gibidir zor yetişir, gölgesine doyum olmaz, etrafına güzellikler buldukları ortama anlam katar. Hayatın karmaşası, telaşesi, kötü olayların etkisi arasında çınarların gölgesi, yaş almış bilge

insanların bilgisi eşliğinde nefes alabileceğiniz huzurlu zamanların çok olması dileğimle sevgiyle kalın.

Evran ÇİÇEK
Etimesgut RAM RPDH Bölüm Başkanı

YAŞAM ÇÖZÜM ÜRETEBİLMEKTİR!

Bir varmış bir yokmuş. Kadın sabah kalkmış, aynaya bakmış ve kafasında yalnız üç kıl saç görmüş. “Hımmm”... “Galiba bugün saçımı örgü yapacağım!” demiş. Öyle de yapmış, günü de harika geçmiş. Ertesi gün kalkmış, aynaya bakmış, kafasında iki tel saç kalmış. “Hımm” , “Bugün saçımı ikiye ayıracağım” demiş. Dediğini de yapmış, harika bir gün geçirmiş. Ertesi gün kalkmış, aynaya bakmış, kafasında tek tel saç var. “Tamam, tamam. Artık bugün at kuyruğu yaparım” demiş. Öyle de yapmış ve çok çok güzel bir gün geçirmiş. Ertesi gün aynaya baktığında kafasında bir tek tel bile kalmamış. “Vaaaaav!” diye bağırmış. “ Bugün saç derdim yok!”.

YAŞAM O KADAR GÜZEL Kİ ENGELLERE TAKILIP KALMAYALIM.

Mesela siz hiç; tekerlekli sandalyedeki çocuğunuzu bırakarak, iki dakika

ekmek almaya gidip geri döndüğünüzde çocuğunuzun yüz üstü düşmüş, ağzı burnu kanlar içinde çaresizce sizi beklerken bulup, dizlerinizin bağı çözülerek, ağlamak için balkona bile çıkmaya dermanınızın kalmadığı oldu mu?

Ya da çocuğunuza yalan söylemenin çok kötü bir şey olduğunu binlerce kez söylediğiniz halde, doktordan çıkınca: “Anne doktor ne dedi?” diye sorduğunda kelimeler boğazınıza düğümlenip, yüreğiniz yerinden sökülürcesine istemeye istemeye “İyileşeceksin” dedi yavrum diyerek, yalan söylemek zorunda kaldınız mı?

Belediye otobüsüne bindiğinizde engelli çocuğunuzun davranışından dolayı otobüsteki onlarca kişinin size ve engelli çocuğunuza acıyarak baktığı zaman, otobüsün tavanının tepenize çöktüğünü zannedip, “Ah keşke” diyerek dünyaya geldiğinize pişman oldunuz mu?

Pazar günü komşunuz pikniğe gitmek için hazırlık yaparken, çocukların arabaya bisiklet yetiştirme, ip, top, oyuncak alma telaşını balkondan seyrettikten sonra, içeri girip o defterine hiç günah yazılmayan bundan sonra da hiç yazılmayacak olan, sana sadece bakışıyla sevgisini hissettiren yeryüzü meleğine bakarak gözyaşlarını yüreğinin içine akıttın mı?

Görme engelli çocuğun dışarıdaki kuş sesini duyunca “Anne o kuş dediğin nasıl bir varlık, benim kadar var mı?” diye sordu mu? “Güneş nasıl bir şey?”, “ Renk ne demek?” gibi sorulara cevap bulmak zorunda kaldınız mı?

Siz hiç çocuğunuza ağzına enjektörle akıtarak yemek yedirdiniz mi? Gözlerinizi kapatıp evin içinde dolaştınız mı, film seyrettiniz mi? Kulaklarınızı kapatıp şarkı dinlediniz mi hiç? Tekerlekli sandalyeyle ağacın dibine kadar gidip saatlerce daldaki meyvelere baktığınız oldu mu?

Eğer şimdiye kadar bunları hiç düşünmediyseniz, siz bu hayatın gerçeklerini iyi görememişsiniz demektir.

Engellilere verebileceğimiz en büyük desteğin onlara karşı bir tebessüm, bir selam, bir kucaklaşma, sana cevap veremese bile koluna girerek: “Nasılsın?” diye hatırını sormak olduğunu düşünüyorum. Bunun için de engellilere acıyarak değil, onlara hak ettikleri ve gereken değeri vererek yardımcı olmalıyız.

Özlem MARAKLI
Etimesgut RAM Özel Eğitim Bölüm Başkanı

KÜÇÜK PRENS'TEN 11 HAYAT DERSİ

Şanslı olanların çocukken tanıştığı, bu yazıyı yazan gibi çok geç tanışanların hayran olduğu, asla çocuk kitabı olmayan çocuk kitabı: Küçük Prens. Barındırdığı felsefelerle her yıl, her yaş tekrar okunması gereken, her okunduğunda kişiye yeni bir yol açan, farklı bir algı yaratan Saint-Exupéry'nin şaheseri.

"Hiç kimsenin kitabımı özensizce okumasını istemem doğrusu. Bu anılarımı yazarken çok üzüntülü anlar yaşadım. Arkadaşım koyunu ile birlikte beni bırakıp gideli tam 6 yıl oldu. Onu burada anlatmaya çabalıyorsam, bu biraz da onu

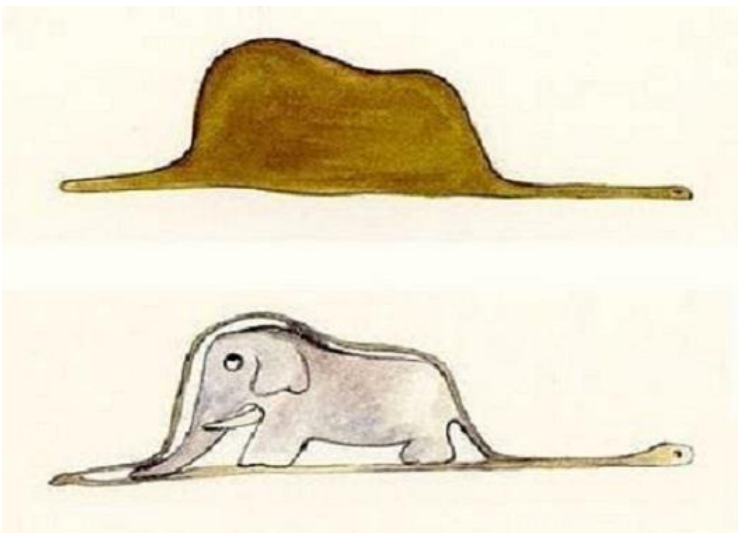
unutmamak için. Arkadaşı

unutmak çok üzücü bir şey. Herkesin arkadaşı olmamıştır. Arkadaşımı unutursam, kendimi o sayılardan başka bir şeye değer vermeyen büyükler gibi hissederim sonra..." Saint-Exupéry

Dünya çapında 140 milyon kopya satan "Küçük Prens" okuyanı yetişkinliğe hazırlayan derslerle dolu. Kitap sadece çocuklara nasıl 'yetişkin' olunuru öğretmiyor, yetişkinlere de nasıl "iyi" yetişkin olunuru hatırlatıyor.

"Le Petit Prince" in bizi nasıl yetişkinliğe hazırladığını hatırlayalım istedik sadece. Huzurlarınızda Küçük Prens'in büyüklere verdiği 11 hayat dersi...

Bakmaya Değil Görmeye Çalış

Çöldeki pilot fil yutmuş bir boa yılanı çizdiğinde, etrafındaki büyükler bir şapka gördü. Büyüklerin yorumları cansız ve donuk, hayal güçleri ise çoktan onları terk etmişti. Yetişkinler görmeyi ve hissetmeyi terk ettiği için pilot bu muhteşem kariyerinden vazgeçti.

Gerçek duygularını saklamak daha önemli şeylere bedel olabilir

Küçük prens beslediği ve baktığı gülüne yeni gezegenler keşfetmek istediğini ima ettiğinde, gülü ona ihtiyacı olmadığını ve kendi başına idare edebileceğini iddia etti. Küçük Prens, gülün saçma davranışlarının sebebinin incinmesi olduğunu farketmesine rağmen onu terk etti.

Başkalarını değil kendini yargıla

İlk uğradığı gezegende, tüm gezegen nüfusunu kaplayan ve kendini her şeyin hükümdarı sanan kralla tanıştı. Küçük Prens ne yaptığını tam olarak kavrayamasa da kral ona kendini yargılamanın başkalarını yargılamaktan çok daha zor ve çok daha önemli olduğunu öğretti.

Birey olmak kendini yargılamaktan geçiyor.

Kibirli Olma

İkinci gezegende Küçük Prens'i kendini beğenmiş, zamanını başkalarının hayranlığını arayarak geçiren kibirli bir adam karşıladı.

Başkalarının hayranlığını kazanmak için yaşıyorsan kendin için asla yaşamazsın. Ve sadece kendin için yaşıyorsan, kimse seni sevmez ve seninle ilgilenmez.

Unutmak için içmek, berbat ve zayıf bir çabadır

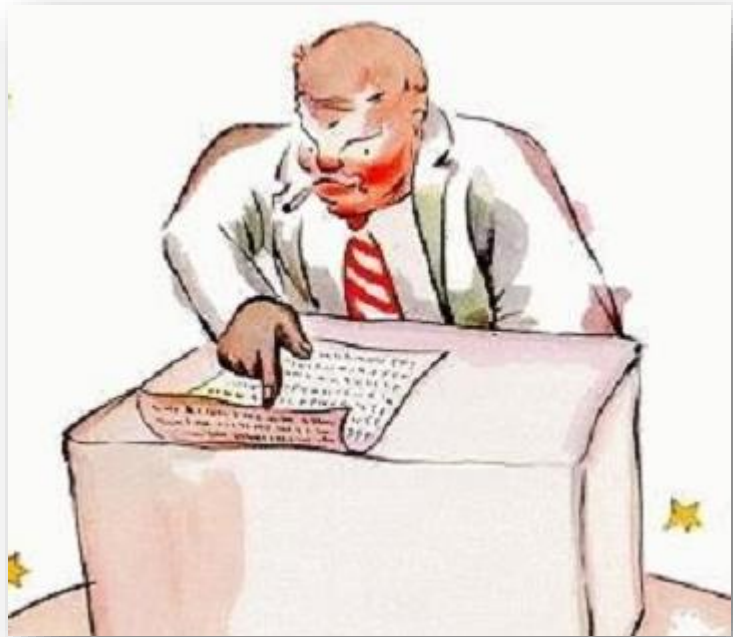

Unutmak için içen ayyaş adam utandı. Ayyaş utandı çünkü içiyordu. Küçük Prens, çiçek ekmek gibi çok daha heyecan verici şeyler yapmak varken gününü içerek geçiren adamı garipsedi.

Bizim için büyümek sonsuz bir kısır döngüdür ve büyümek her zaman kederlidir.

Kendini asla fazla ciddiye alma

Küçük Prens, kendini galaksideki tüm yıldızların sahibi olduğunu düşünen bir işadamı ile tanıştı. "Ben onları yönetiyorum. Onları tekrar tekrar sayıyorum. Bu zor bir iş, ve ben ciddi biriyim." Ama bu ciddiyet onun monoton bir yaşamı olmasına sebep verdi, yalnız bir hayat, sahip olduğu yıldızların güzelliğini göremediği bir hayat.

Eğlenceyi unutma

Gün boyunca fenerin ışıklarını açıp kapatması için gelen emirleri görev bilinciyle uygulayan fenerci, Küçük Prens'in saygısını kazanmıştı. Gezegeninde her gün bir dakikaya denk geldiği için, o dinlenecek bir dakika bile bulamıyordu.

Kısacası ömür su gibi akıp geçiyor.

Keşfetmek için içgüdülerini takip et

Küçük Prens, uzak diyarları araştırmakla çok meşgul olduğu için kendi dünyasını keşfetmeyi reddeden bir coğrafyacıyla karşılaştığında öğreniyoruz keşfetmek istediğimiz yerleri araştırırken aslında hiçbir yere gitmemiş olma tuzağına düşmek çok çok kolay.

ki

Yabancılardan öğreneceğin çok şey olabilir

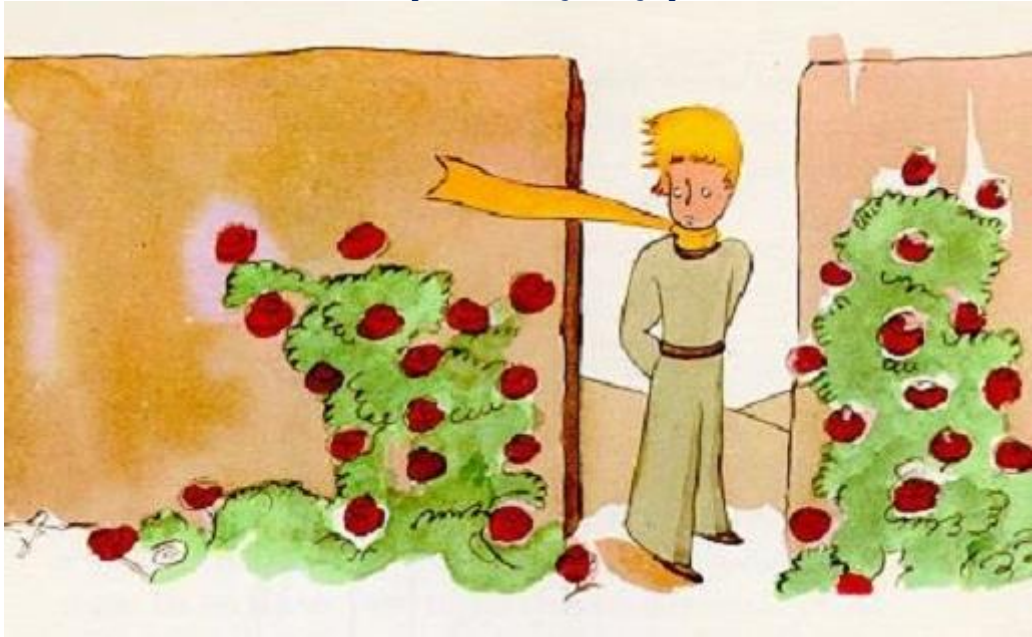
Tilkiler genellikle hilebaz ve kötü olarak tasvir edilirdi oysa ki bu tilkinin ihtiyacı olan tek şey dostluk ve arkadaşlıktı. Küçük Prens tilki arkadaşından 3 önemli hayat dersi öğrendi.

“Bir tek kalp ile açıkça görürsün, önemli şeyler göze görünmez.”

“Gülünü önemli kılan, ona harcadığın zamandır.”

“Aldığın terbiye kadar sorumlu biri olursun.”

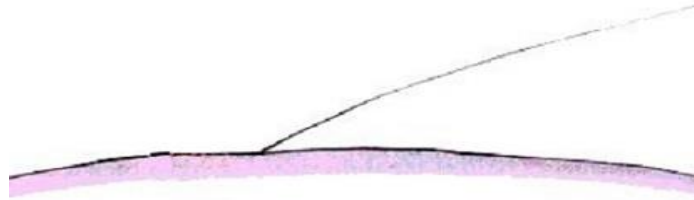
Sevdiklerinizin yerini hiçbir şey dolduramaz

Küçük Prens, güzel güllerin bulunduğu bahçenin ortasında bile kendi gülünü düşünmekten vazgeçemiyor. Hiç biri kendi gülünün yerini tutmuyordu.

“..Güzelsiniz ama boşsunuz, diye ekledi. Kimse sizin için canını vermez. Buradan geçen herhangi bir yolcu benim gülümün size benzediğini sansa bile, o tek başına topunuzdan önemlidir. Çünkü üstünü fanusla örttüğüm odur, rüzgardan koruduğum odur, kelebek olsunlar diye bıraktığımız birkaç tanenin dışında bütün tırtılları uğruna öldürdüğüm odur. Yakınmasına, böbürlenmesine, hatta susmasına kulak verdiğim odur. Çünkü benim gülümdür o...”

Bazen sevdiklerinizin özgürce uçmasına izin vermeniz gerekir

Pilot Küçük Prensi tanıması ve sevmesine rağmen, onu Dünya’da tutmanın arkadaşını inciteceğini bilmekteydi. Küçük Prens ayrılmadan önce pilota şöyle dedi: “Yıldızlardan birinde ben yaşıyor olacağım... Ben gülüyor olacağım bir tanesinde.. Ve geceleyin gökyüzüne baktığında, bütün yıldızlar gülüyor gibi olacak...”

Bazen insanların gitmelerine izin vermeliyiz, çünkü onları tutmak, onları kapana, kafese koymak, tutsak etmek gibidir. Ve bu noktada onları salıvermek gerçek aşkın en doğru ispatı olacaktır...

(Alıntıdır)

Serkan CEYLAN
Etimesgut RAM Özel Eğitim Bölümü

ERGENLERLE İLETİŞİM

Ergenlik döneminde anne-babaları en çok zorlayan konulardan biri çocuklarıyla iletişim kuramamaktır. Çünkü ergenlik dönemindeki çocuklar kendilerindeki fiziksel, duygusal ve sosyal değişimleri anlamaya çalışırken; anne ve babalar ise değişen çocuklarını anlamaya çalışmakla uğraşırlar. Öncelikli olarak anne- babaların ergenlik dönemindeki çocuklarının artık eskisinden farklı ve kendine özgü bireyler olduklarını kabul etmeleri gerekir. Bu sebeple ebeveynlerin ergenlik dönemindeki çocukları ile iletişim kurma tarzlarında ve tutumlarında değişiklikler yapmaları gerekir. Anne-babaların bu dönemi çatışma yerine sakin ve huzurlu bir şekilde geçirmelerinin yolu ise doğru iletişimden geçer. Ergenlerle iletişim kurulurken anne-babalara verilecek birkaç ipucu...

- Çocuğunuzla birlikte zaman geçirin, eğlence ve sohbet için zaman ayırın. Konuşmalarınız sadece akademik başarı üzerine olmasın.

- Siz ve çocuğunuz sinirliyen tartışmayın, sakinleşmeyi bekleyin.

- Çocuğunuzun takdir edin, herkes takdir edilmeyi ister.

- Onlarla birlikte kuralları belirleyin. Ergenlerin eve geliş saatine ve diğer aile kurallarına, karar ve düşünceleri ile katkıda bulunmalarına izin verin. Bu onların kendi davranışları için sorumluluk geliştirmelerine fırsat yaratacaktır.

- Arkadaşlarının kimler olduğunun ve neler yaptığının farkında olun. Arkadaşlarının anne ve babası ile tanışın.
- Onlarla iletişim kurarken başkalarının yanında uyarmayın ve öğüt vermeyin. Bu tür paylaşımları çocuğunuzla yalnızken ve sorunsuz zamanlarda yapmaya özen gösterin.
- Ergenlerin bağımsız hareket etme doğrultusunda verdiği tepkileri saygısızlık ve başkaldırı olarak yorumlamayın. Bunları yaşadığı değişimin bir parçası olarak değerlendirin.
- Ergenlerin kıyafet, yemek, eğlence gibi seçimlerine saygı duyun.
- Özgür olmalarına izin verilmeli; ancak bu onların kendilerini tehlikeye atacakları boyutta olmamalıdır. Şikâyet etmelerine rağmen ergenler yetişkinlerin onlar için sağladıkları emniyet ve güven duygusuna ihtiyaç duyarlar.

- Anlaşılmak ve önemsenmek her insan gibi ergen için de çok önemlidir. Bunları bulamadığında iletişimi ve ilişkiyi daha fazla sürdürmenin anlamı olmadığını düşünür ve içine kapanır. Eğer çocuğunuzla ilişkilerinizi yetersiz buluyorsanız şimdiye kadar sürdürdüğünüz ilişki biçimini gözden geçirin.
- Siz onlara yardım edecek en büyük yardımcısınız. Bu dönemin sağlıklı atlatılması daha çok size bağlıdır. Çünkü siz ergen oldunuz; ama onlar yetişkin olmadılar. Tecrübelerinizi paylaşın, fikirlerini alın.
- Tüm olumlu yaklaşım ve tutumlara rağmen, ergenle anne-baba arasında çözümsüzlük boyutunda ciddi gerginlikler yaşıyorsa, uzman yardımına başvurmayı ihmal etmeyin.

AKVARYUM

Akvaryum denilince akla ilk gelen, içinde rengarenk balıkların olduğu camdan bir kutu. Benim içinse vazgeçilmez bir hobi. Basit tanımıyla; saydam ve dışından izlenebilen, genellikle cam , plastik - akrilikten yapılmış , içi su dolu , kum , bitki ve su canlıları için bir yaşam alanı . Hepimizin evlerimizde alışveriş yerlerinde görüp ilgiyle baktığımız akvaryumlar uçsuz ve keşfedilmesi gereken bir evrendir benim için .

Akvaryumlar çok çeşitlidir. Genellikle tatlı su ve tuzlu su olarak ayırabiliriz. Günümüzde en çok kullanılan maddesi camdır; Silindirik, kübik ve prizma şekillerinde imal edilir. İçindeki su miktarına göre cam kalınlığı ve ölçüleri değişiklik gösterir. Önemli olan bakmayı düşündüğümüz su canlıları için en uygun ortamı sağlamaktır. Bu anlamda doğadaki yaşam alanlarını bu sevimli canlılar için, akvaryum içinde taklit ediyoruz aslında. Sağlıklı bir yaşam alanı yaratmak için su, ısı, ışık, filtrasyon, yem gibi daha birçok değişken, beğenerek ve severek aldığımız bu canlılar için olmazsa olmazlardır.

Modern akvaryumların ilk örneklerinin 1800'lü yıllardan itibaren yapılmaya başlandığı biliniyor. Toprak havuzlarda, bölünmüş su kanallarında vb. balık yetiştiriciliğinin ise gıda sağlamak amaçlı eski çağlarda Mısır ve Sümerler'e kadar uzandığı sanılıyor. Belki de yemek için olanlarla, güzel renkli balıklar farklı bölümlerde yetiştiriliyordu, kim bilir. Bildiğimiz türde akvaryum hobisi, sağlıklı balıklar ya da diğer su canlıların bakımı için filtrasyon, havalandırma, ışıklandırma ve diğer sistemler gerektiğinden , elektriğin kullanılmasıyla gelişme gösterir . Ülkemizde de 1950'li yıllardan itibaren hobiciler artmıştır. Sürekli ilgi isteyen, gösterilen ilgiyi gözalcı renkleriyle bize yansıtan balıklarımızın sağlığı için ilaçlara da gereksinim duyulabilmektedir. Hangi zaman diliminde olursa olsun, bu su canlılarını sevmek yetmiyor. Öncelikle düzenli su değişimleri gerekiyor. Kısacası, karşısında zaman geçireceğimiz akvaryumlarımızın güzel bir hobi olarak devamı için gereken özenin gösterilmesi en başta balıklarımızı mutlu edecektir.

Her ne kadar basit türlerin bakımıyla bu hobiyeye başlanılabilsede , akvaryum , sürekli kendini geliştiren bir hobi . Bu nedenle gerek kendi tecrübelerimizle, gerekse bu konunun akademisyenleri, uzmanları , akvaristlerinin görüşleri ve bilgi birikimlerine ihtiyaç duyulacaktır .

Akvaryum hobisinin insan üzerinde olumlu sosyal ve psikolojik etkileri olabilmektedir. Hobiyle ilgilenen çocuklar, yeni akvaryum canlıları edinebilmek için harçlıklarını biriktirerek tutumluluk yönlerini geliştirebilirler. Kurdukları yeni akvaryumları, çevrelerinde gördükleri ya da internet ortamından izledikleri yeni örnekleri harmanlayarak yeni tasarımlar

ortaya çıkarabileceklerdir. Ve bu da onların hayal gücü yönlerinin gelişimlerine katkı sağlayabilir. Ayrıca diğer hobilere de yatkınlık yaratabilir . Besledikleri canlılarla ve onların bakımlarıyla ilgilendikçe çocuklar, içlerinde var olan insan ve doğa sevgisini de sıcak tutabilirler. Yetişkinler ya da çocuklar diğer hobicilerle iletişimlerini geliştirerek daha sosyal ve çevresiyle uyumlu olabilirler.

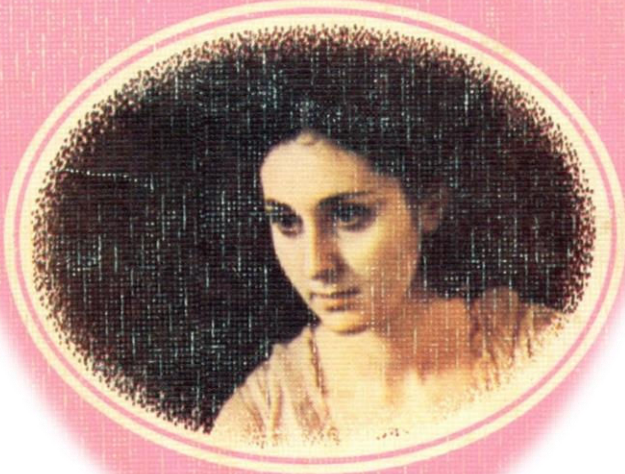
Sizlerle, akvaryumumdaki balıklardan güzel bir örnek paylaşmak istiyorum. Bu balık Güney Amerika kökenli bir **discus** . Adını vücut şeklinden alıyor. Herkese mutlu hobiciler diliyorum .

Orhan Gazi ÖNAL
Etimesgut RAM RPDH Bölümü

kafka
"SEVGİLİ
MILENA"
MEKTUPLAR

say

KAFKA "SEVGİLİ MILENA"
MEKTUPLAR

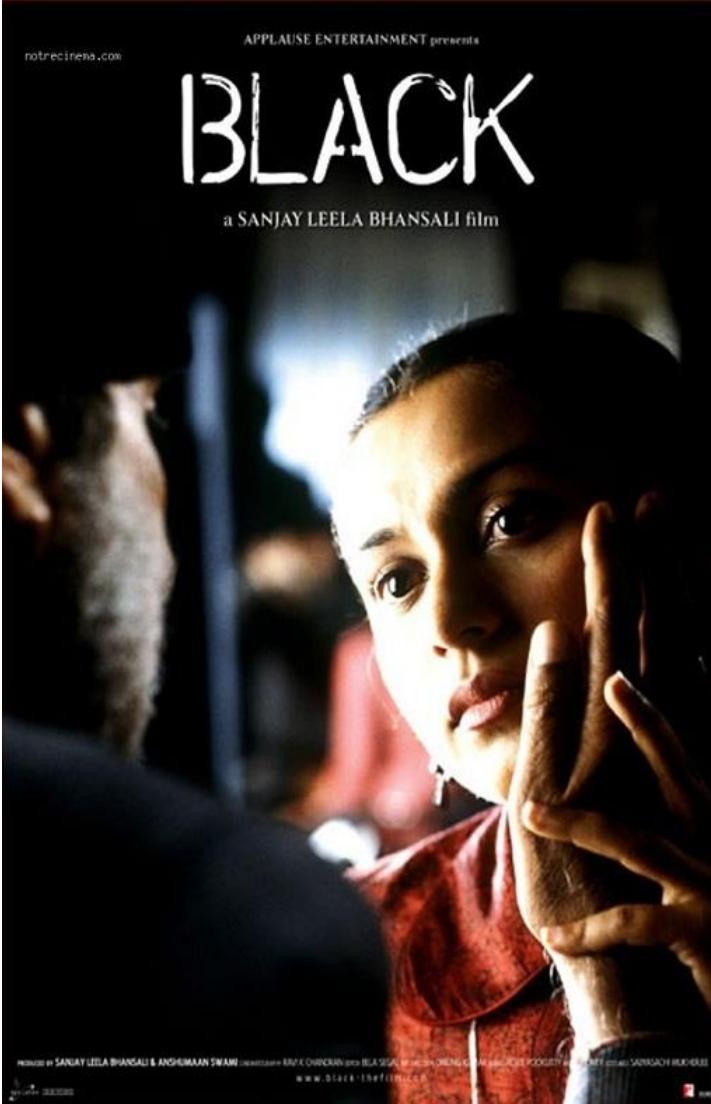
Kafka'nın Milena ile tanışması ; Milena'nın Kafkanın kitaplarını Çekçeye çevirmesi ile başlar. Birbirlerini görmeden mektuplaşmaya başlarlar, dostça başlayan mektuplaşmalar kısa bir süre sonra tutkulu bir sevgiye dönüşür. Üç yıl süren bu mektuplaşmalarda iki ya da üç kez bulaşabilirler. Aslında bu sevgi yalnız mektuplarda kalır. Kafka bir sürü iç çatışmaları içinde bunalım yaşarken, Milena'nın evli kendisinin de nişanlı olması suçluluk ve üzüntü duymasına sebep olur. Kitabında hep bu iç sanrılarının cümlelere dökülüşünü görürüz.

"Beni sana getirecek bir yol

bulmuştum, karanlıktan aydınlığa kavuşacaktım. Bu yolu umutla, sevinçle kazmış, kendimden de bir şeyler katmıştım. Bir çırpıda yüreğimle açtığım bu yolu kapatmak, ağır ağır dönmek, vazgeçmek zor geliyor biraz, elbet yüreğim sızlar. (...) Bak Milena, "En çok seni seviyorum" diyorum, ama gerçek sevgi bu değil belki, "Sen bir bıçaksın, ben de durmadan içimi deşiyorum o bıçakla" dersem, gerçek sevgiyi anlatmış olurum belki."

Bu aşktan elimize kalan bu mektuplardır. Milena'nın Kafka'ya yazdığı mektuplar ise ne yazık ki bilinmiyor. Bu da biz okurların hayalgücüne kalıyor. İyi okumalar diliyoruz.

BLACK (SİYAH)

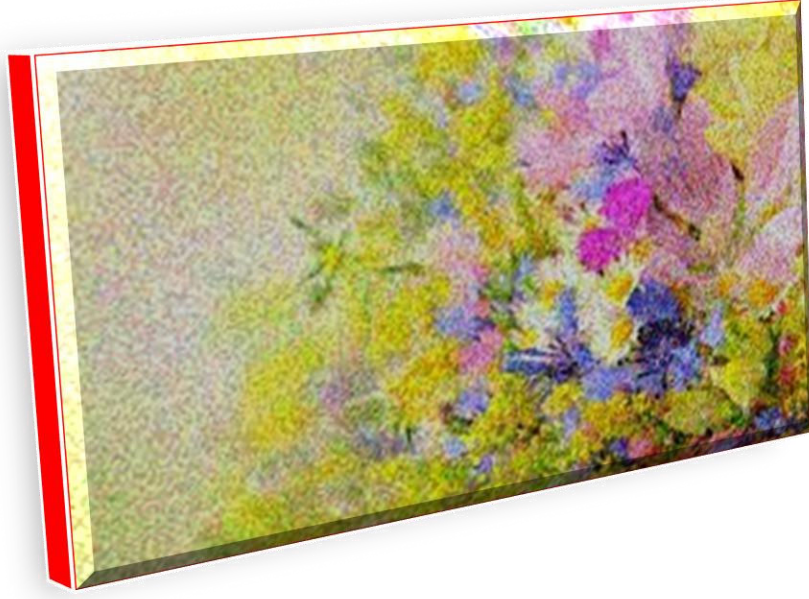

Kör ve sağır bir kızın bir öğretmen sayesinde hayata nasıl tutunduğunu ve nasıl yaşam mücadelesi verip kazandığını, sonunda da öğretmeni aynı duruma düşüncü ona nasıl usanmadan öğretmenlik yaptığını konu alan 2005 yapımı bir hint filmidir.

Michelle'ın karanlık ve agresif dünyasını hayata bağlayacak olan bir öğretmen vardır şimdi. Tüm ömrünü bu kıza adayan öğretmenin tek isteği onu üniversite mezunu yapabilmektir. Ona yaşamayı öğretir bin bir zorlukla, mücadeleyle... Kıza neyi ve nasıl hissedeceğini öğretecek ve aynı zamanda kulağı ve gözleri olacaktır. Çünkü siyah bir dünyada yaşamaya çalışan kızın acıları da önüne doğru akmaktadır.

*"Benim hikâyemdeki dünya farklı.
Sesler sessizliğe dönüşür.
Aydınlık da karanlığa.
Benim dünyam bu...
Ne görülür, ne de duyulur.
Benim dünyamın tek bir ismi var: Siyah."*

İyi seyirler...

YALAN DÜNYADA

*Her kelebek bir gün uçar
Kanadını yaksa da zaman
İnsafsız bir ruhun ardında sürünüyor hayat
Sen sen olunca belki dilim döner sana
Soğuk mermerlere inat
Kapındayım
Geldim sürünerek
Neşetten bir türkü yakıp
Bekledim bir kahve vakti kadar
Yalan dünyada
Başkada bir şey demiycem sana
Bu kaçınıcı ateşe atılışım
Nemrutlara inat yanmayışım
Kapında yakarışım
Ellerin günahıma dokundu
Çocuk gibi yüreğim, bakışlarımda aşk
Ve her gönül yarası kadar kanar*

Serkan SAYAN

